

ВБИТО ЧОТИРОХ БЕЗРОБІТНИХ ПІДЧАС ДЕМОНСТРАЦІЇ ПЕРЕД ЗАВОДАМИ ФОРДА

ДИТРОЙТ. — Понад 3,000 безробітних вибралися походом з Дітройту до Дірборна, щоби там домагатися від заводу Форда негайної праці. Демонструючи планували вислати до заводу депутацію, яка мала предложити домагання безробітних.

Демонстрація закінчилася роззороною боротьбою безробітних з поліцією, яка замкнула їм дорогу до заводів. Наслідком цієї боротьби було 4 убитих і понад 50 ранених, між якими є деякі тяжко ранені, котрі ледви чи виживуть.

Кажуть, що між демонструючими було значне число большевиків, а сама демонстрація була вислатою наряд, у яких брав участь Вільям Фостер, відомий большевицький провідник. Та між демонструючими Фостера не було.

Демонстрація зачалася в Дітройті в годині 2 пополудні. Коло години 4 демонстранти прибули до Дірборна, де їм заступила дорогу поліція і не хотіла їх пустити до заводів Форда. Поліція розганяла демонструючих слізними бомбами. Та коли бомб забракло, а вітер розвіяв газ, демонстранти рушили в дальший похід: Вивислася нова боротьба робітників із збільшеними поліційними силами й охороною заводів. Кидали камінням, викидали вікна, а якісь хотіли стріляти. Потім наступила загальна метушня, розорення і стрілянина. Між важко раненими є Гері Бенет, начальник детективів Форда. Прострілено теж рух фотографів. «Ді Ню Йорк Таймс», коли той хотів брати знімки з демонстрації.

Демонстраційний похід відбувся у повний порядок. Запорушення повстало доверта тоді, коли поліція в Дірборні заступила демонстрантам дорогу і не допускала їх до заводів. Тоді доверта наступила метушня, яка закінчилася кровопролиттям.

Едвард Форд, президент компанії, говорив потім у шпиталі з провідниками демонстрації. Поліція оголосила, що арештувала 5 демонструючих, як тих, що бунтували підняти заворушення.

ЗГІНУЛО 28 ОСІБ ПІДЧАС БУРІ.

НЮ ЙОРК. — Буря, яка шаліла від неділі до вівторка, потягнула за собою попри мільйони матеріальні жертви ще й 28 жертв у людях, які погинули, або загинули через різні нещасливі випадки. спричинені заваленням будинків, стовпів, дерев і т. п.

ЛИНДБЕРГА ПОВІДОМЛЕНО, ЩО ДИТИНА ЖИВА.

ГОПБЕЛ (Ню Джерси). — Полковник Линдберг відібрає сам усю почу, яка приносить йому інформації щодо викраденої дитини. Поліція заявила, що не переглядає цієї почу і ті, хто викрали дитину, можуть спокійно перепелуватися з Линдбергом.

Линдберг одержав два повідомлення про те, що дитина жива та що ті, котрі її викрали, ждуть на викуп.

„БЛАК-ЕЙД“ — НОВИЙ СПОСІБ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ.

НЮ ЙОРК. — В Ню Йорку зорганізовано „Блак-Ейд“ організацію, яка вислала 2,000,000 листів з проханнями приступити в члені цієї установи. Ота організація організує в цілях допомоги потребуючим кожний блак у Ню Йорку. В той спосіб думає вона зліквідувати остаточно нужду. Всі, що підпірають ту акцію, будуть зобов'язані жертвувати щотижня найбільше \$1, а більша частина допомогаючих жертвуватиме по 10 центів щотижня. В кожній блаку буде допомоговий комітет, який буде в зв'язку з потребуючими допомоги. Допомогаючи доставлятимуть значки (стемси). Кожний значок буде означати маленьку ліквідаційну нужду.

ЗА УСТАНОВЛЕННЯ ЦІН ПІДЧАС ВІЙНИ.

ВАШІНГТОН. — Президент Гувер пропонує конгресові до ухвалення зв'язу „Вор Паціфіс Комішн“, у якому є проект стабілізації цін підчас війни та усунення воєнних зисків. Проект пропонує відбирати поодиноким особам і корпораціям 95% усіх зисків, які вони прирідили підчас війни, а які є більші від тих зисків, що їх ті особи чи корпорації мали в останніх трох роках до війни.

ПУШЕННЯ В РУХ ПЕРЕХОВУВАНИХ ГРОШЕЙ.

ШІКАГО. — Вже є повідомлення з 1,607 міст, що там розпочато кампанію за те, щоби пушкати в рух переховувану по хатах гроші.

ЗНАЙШЛИ ТРУПА ЖІНКИ В ПАЩІ.

ФІЛАДЕЛФІЯ. — У винайняній Гофманом кімнаті під н. 824 Норт В'юліна знайдено пащу, яку залишив Лейб Райт, а в якій знайдено тіло Меті Нішф, літ 50, власниці гостиниці в Атлантик Сіті. В'язуючи кускомом іолотня. Файн каже, що йому пащу передав його приятель, С. Мілер, кажучи що там є патентована медицина.

УКРАЇНСЬКА ГОДИНА НА РАДІО.

Заходом українських торговців в Брукліні, Н. Й., буде відіграна українська година в тім місті з радіової станції WMBQ—1500 кс, в цей четвер від 9-го до 10-го год вечір.

НЕВІЩЕРПАНА ПОМИСЛОВІСТЬ.

У Львові, при вул. Сербській 1, містяться дві жидівські мануфактурні крамниці: Регіні Фішової та Тилі Гаїмерової. Тійже Гаїмеровій винна була Ксенія Мокрик (з Зеленої біля Янова) 26 сол, за товари. А Ксенія Мокрик винна була гроші її сьвочка Анна Колпак. І тому, на просьбу Ксенії Мокрик, Анна Колпак згодилася сплатити у Гаїмерової винну Ксенії Мокрик. Через помилку замісць до Гаїмерової пішла Анна Колпак до склепу Фішової. Остання заявила, що Ксенія Мокрик дієсно винна їй гроші й Анна Колпак в кількох ратах до Ксенії Мокрик сплатила. Тимчасом Гаїмерова не хотіла довше жити на гроші, які була їй винна Ксенія Мокрик, і заініціала остаточно до суду і швидко в суді винувало, що Анна Колпак замісць Гаїмерової платила довг Фішовій. А остання, щоби якийсь б'юритися, поставила як свідка свою дочку Наталію на ту обставину, що Ксенія Мокрик дієсно в неї купувала та була винна їй гроші. На доказ, що не правда, Наталія предложила торговельні книги. Але вислід з'ясував Наталії був фатальний: суддя вважав її з'ясування та торговельні книги фальшивими та він проти неї скаргу за обманство.

ЧОГО НЕ МОЖНА ПРИВОЗИТИ ДО ПОЛЬЩІ.

З виробів різноманітної промислової продукції не можна привозити до Польщі: збіжжя, збіжжівих виробів, броварного солоду, полірованого гороху, кукурудзяної та рижової м'яки, крохмалю, яри і ростинок, оливок, яблук та інших овочів, хмелю та його екстрактів. Далше не можна привозити: риб (з винятком селянських) та ікрі, ковбасиць, шквір, ростинок олів та товщених квасців. Також заборонено привозити цукорні вироби, джиджари, аки і всі горілки, мідя та пива і жураки „Томас“.

Щі шквіряний виробів заборонено привозити: рукавички та кутки, калюші та іншу гумову обуву.

З деревляних виробів заборонено привозити теслярські і болдерські вироби. З ділянок продукції металевих промислових заборонено привозити: електричні машини, різні машини, машини до шиття, арматури, гидравлічні підйоми та машини до підйомних, зарядки, коси, серпи, лопати, вилки, пилівнички металі, виробі з цих металів, колодки, замки і т. д. Крім електротехнічних машин заборонено привозити: аккумулятори, електротехнічні вироби, жарівки, істальційні матеріали і т. д.

ШІМСТА ЗРАДЖЕНОГО МУЖА.

В Соколіці, пов. Косів, власний мильці Гертергер австріяцького жінку Гелену, а потім стріляв два рази до себе і ранився смертельно. Причиною убивства була зрада Гелени, яка зраджувала свого мужа „Я. Кіпелю“.

УМЕР ЕПІСКОП ВЛАДИСЛАВ БАНДУРСЬКИЙ.

У Волині помер визначний польський патріот, єпископ Владислав Бандурський. Польський уродився в Сокалі в Східній Галичині. В історії будівництва відродженої Польщі єпископ Бандурський займає визначне місце і відомий зі свого гарячого патріотизму та як визначний речник шіх-польської ідеї.

ЗАСУДИЛИ КОЛОМІЙСЬКОГО АДВОКАТА ЗА ШПІУНСТВО.

Перед львівським апеляційним судом відбулася розправа проти д-ра Степана Грабаря, адвоката в Коломиї, провідника тамошнього „Степашка“. Свого часу д-р Грабар виступав як адвокат Кишиньштові. Кишиньштові дали йому 300 дол. Д-р Грабар хотів підкупити урядника Функельштайна, якому дав 200 дол. але цей не взяв грошей. Д-р Грабар не зрозумів і скаржував собі цілі 300 дол. По якимсь часі справа винувалася. Щоби не допустити до скандалу, д-р Грабар віддав побрані гроші. Та справи такі не вдалося закрити. Вони повисли на сторінках коломиїської газети „Правда“. Справа закінчилася прокуратурою, так, що д-р Грабар мусив стати перед судом у Коломиї. Там його звинувинили. Та висновок апеляції д-р Грабар мусив не раз стати перед судом у Львові. Апеляційний суд засудив його на 3 місяці тяжкої в'язниці.

ДВІ ШИБЕЛИЦІ В ЛУЦЬКУ.

Дні 20, січня засудом на злого суду засуджено на смерть через повішення 23-літнього Олександра й 19-літнього Теофіла, братів Праздєдів, Чехи з коломиї Домброви, луцького повіту, за те, що на залізничному дворі в Луці вони вбили сокирою реставратора Бернальського. До вини признався лише Теофіл. На суді оба брати плакали. По присуді, на анексо оборони суд звернувся телеграмою до президента держави, прохачиши уласкавлення, одначе вечером прийшла відмова відповіді. Присуд виконав другого дня рано на тюремному подвір'ї в Луцьку кат, що приїхав спеціально з Варшави.

ДІТИ СИДЯТЬ НА ПІДЛОЗІ.

Ужгородський тижневик „Свобода“ приніс в 1—2-му числі лист одного селянина з Мармарошчини, який каде: „Яке селісто на неможливі відносини в тамошньому шкільстві. Читайтемо там, що дитина, вибираючись до школи, просить маму, щоби того дня дала їй брудну сорочку. На запит мамі, чому не, дитина відповідає, що цього дня припадає на неї черга сидіти на підлозі, тож не хоче забруднити чистої сорочки. Як додумуюсь з дальньої частини дошкільної до одної класи ходити 128 дітей, отже кожний другий день більше як половина дітей мусить сидіти на підлозі.“

СМЕРТЬ ЗА ПАПРОСКУ.

Іосиф Яніс в селі Лавочка, пов. Самбір, посперечався на корми і своїм товаришем Рахалаським за папріску, а потім засівся на нього і пробив його шийотом. Після того сль згодився на пошитою.

ЧЕСЬКІ УЧЕБНИКИ ПРО УКРАЇНЦІВ.

На засіданні батьківського комітету в Ракові (Закарпаття) один з батьків запитав учителя, як вони знають, з яких учебників навчають українських дітей. Після того зазначив батько показав сторінку книги красназнавця, на якій знаходиться дуже ганебна характеристика закарпатських Українців. Учитель мусив перерахувати прочитати довший уступ, в якому сказано, що Українці то п'яниці, нечесні й неморальні. Батьки з обуренням протестували, але щоби у учебником і далше послугують в школі.

ЧЕСЬКИЙ НОТАР ПРОТИ ЖОВТО-БЛАКІТНОГО ПРАПРА.

Село Вишня Ашпа (Закарпаття) має нотаря, який перестав Бог зна чим займався: Дісент, що тепер є великим гном і як такий видає розкази, які зовсім не належать до його компетенції. Так пер святю 28-го жовтня (день свободи в Чехи) видав писемний розпорядок, що ані школа ані церква не сміють в той день виставити жовто-блакитного прапора. Цей розпорядок скасував місцевий командант жандармерії й собі установив вивисити національні прапори. Селени внесли проти нотаря скаргу до вищої влади.

ЖИТТЯ ВЕЛИКИХ ЛЮДЕЙ.

Дружина письменника Метерліка вмиє, що її чоловік п'якніється всім. Кожного дня читає багато часописів у всіх мовлах. Любить самотність і дуже різко-виступає прилюдно. Проти нерівномірності: деколи пише й пише, деколи цілі тижні навіть не торкне пера. Виследи його праці теж нерівномірні: деколи напише 20 сторінок одного дня, а деколи за двадцять днів напише ледви одну сторінку. Підчас праці Метерлік любить тишину й сам її заховає. Часом трапляється, що здинок телефону відірває його від праці на цілий день.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ МОЛОДОГО ЛІКАРКИ.

Ще у грудні минулого року на клініці у Львові померла в часі операції при порозі молодий лікар, д-р Домбчевський, довня парох у Халічині біля Коломиї. Поховали її в родичному селі. Описав о. Гавриш пригадав собі подробиці операції довня, яка вмерла в наркозі, навіть не пробудившись. О. Гавриш за радомою до селя Халічині казав розкопати могилу довня та вилучити труну. Через шість днів металеву труну зняли на цвинтарі, завважили, що мертва розкопана скрещені на грудях рука, а шибя була акри-та росом, Львівські лікарі, які сильними зусиллями ругували д-ра Домбчевського, виставляючи, що не може бути мови про те, щоби вона збудилася у труні; її руки розкинулися підчас везення труни зі Львова в Коломиїшчину, а роса походить від ран.

ПОДАТКОВІ ЗЛОВЖИВАННЯ.

В Катонівці судові власті перевели ревізію книг фірми Коція і спільки. Книги заборили фірму опечалати. Причому фірма допущалася податкових зловжывань, на шкodu фінансового скарбу.

УМЕР ВИЗНАЧНИЙ ФРАНЦУСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МУЖ БРІАН

ОДИНАНАТЬ РАЗІВ БУВ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ,
А ЧЛЕНОМ ДВАЦЯТЬ ТРОХ УРЯДІВ.

ПАРИЖ (Франція). — Вся Франція вражена смертю її визначного державного мужа, Арістїда Бріана. Покійний не дожив двох тижнів до святкування 70-літньої річниці свого життя. Останніми місяцями він чувся трохи слабій і знаходився під доглядом лікарів. Та всеж ніщо ще не вшувало таку скору смерть. Ще на передодні своєї смерті він мав довший наради з теперішнім прем'єр-міністром Франції, Тарде, в ріжних міжнародних справах і давав собі поради. Вночі він почув себе хорим, а в першій годині й 30 хвилин пополудні, 7 березня, вмер, перебуваючи останні три години в нежиттєвості.

Останніми роками Бріан скаржився на серцеву недугу й умер від неї. Майже 30 років Бріан не сходяв зі сцени французького державно-політичного життя. Він одиначать разів був прем'єр-міністром Франції, рідуючи її від важких політичних криз. У дванадцять трох урядів Бріан був міністром справ закордонних, а останнє десятиліття вже не можна було собі уявити французького міністерства справ закордонних без Бріана. Він особливо багато працював над фактичним замірненням Європи та ставався всіма силами стерти її тяжкі наслідки, які потягнув за собою версальський мир. Тому Бріана прозвали апостолом миру.

З всіх кінців світа приходять до французького уряду заяви жалю зприводу смерті цього небуденого мужа Франції. Це свідчить про те, яку широкую популярність мав Бріан у світі й якими симпатіями він тишівся навіть у ворогів Франції. Уряд планувє ввадити йому відповідний державний похорон.

ЯПОНЦІ ГОТОВІ ПОКИНЧИТИ ШАНГТАЙСЬКУ АВАНТУРУ.

ШАНГТАЙ (Китай). — Чужинецькі кореспонденти відділяли команданта японських військ на шангтайському фронті, Шіракаву. В розмовах з ними генерал Шіракава висловився в тому сенсі, що Японія готова відступити своїх військ з Шангтаю, коли будуть забезпечені інтереси Японії, що мешкають у Китаю вважали та в Шангтаю зокрема, а також коли відтягнення японських військ не пошкодить гонорови та престижеві Японії.

Шіракава каже, що тепер Японії не будуть наступати проти Китаю, але будуть боронити свої позиції. Тому Японія не припинить дозову своїх військ на шангтайський фронт.

„АНГЛІЙЦІ ГОТУЮТЬСЯ БОМБАРДУВАТИ СЕЛА В АФГАНІСТАНІ.“

ПЕШАВАР (Індія). — Англіські літаки розкидали відозви на території Афганістану, що межує з північно-західними провінціями Індії. В ті частини Афганістану почали збиратися по селах афганські повстанці, що знову думають перейти на територію Індії, щоби підняти повстання проти Англії, як це було позаторік.

Англії попереджають повстанців, що коли вони на протязі двадцять чотирох годин не розійдуться й не відійдуть геть від індійського кордону, то села, в яких вони купувалися, будуть бомбардовані бомбами з літаків. Рух повстанців в Афганістані ставлять у зв'язок з загальним індійським рухом під проводом Ганді.

ЗНОВУ ЧУЖИНЦІ ВИНУВАТІ.

МОСКВА (СССР). — Большевицькі газети заявляють, що замахи на радника німецького посольства в Москві був зорганізований чужинецькими державами, щоби погубити приятельські стосунки між Москвою та Берліном. Большевицькі кажуть, що Штерн, виконавець замахи, ніби признає до того, що він діяв по директивам агентів чужої держави.

УМЕР МИКИТА ШАПОВАЛ.

ПРАГА (Чехословацька). — Тут помер нагло бувший міністер У.Н.Р., Микита Шаповал. Покійний народився в 1882 році в селі Срібляниці, бахмутьського повіту, на Катеринославщині.

Від 1907 року М. Шаповал виступив на українську літературну ниву, друкуючи свої вірші й літературні замітки в ріжних українських місячниках. Свої вірші він писав під псевдонімом М. Срібляниці. В літературних творах він усе шукав „нових шляхів“. Оте, шукання „нових шляхів“ переніс і на політичну арену своєї діяльності, тому вона й вважалася своїми сьокими від крайнього націоналізму до радянського.

Підчас останньої революції М. Шаповал відіграв визначну роль в партії соціалістично-революційної в уряді У.Н.Р., але та діяльність піддала європейській критиці й осудови загальному, тому парасті М. Шаповал лишився лідером усього кількох своїх прихильників, що стояли одинцем ноза українського еміграційного й ноза зорганізованими масами.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents a copy		ПЕРЕПЛАТ:	
		Починковне число три цента.	
One year	\$ 7.00	Ha рік	\$ 7.00
Six months	\$ 3.75	Ha шість місяців	\$ 3.75
Three months	\$ 2.00	Ha три місяці	\$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Девкарт Cart і Загаришню:	
One year	\$10.00	Ha рік	\$10.00
Six months	\$ 5.00	Ha шість місяців	\$ 5.00
Three months	\$ 2.75	Ha три місяці	\$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
3 Канади накласти пошти гроші лише на т. в. Foreign Money Order.
Тел. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тел. В. Н. Сокоз: Montgomery 5-0838.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ДО ВІРИ В САМИХ СЕБЕ

Депресія являється вислідом втрати віри в свої сили. Є ще багато інших причин, котрі довели до теперішньої депресії, як надмірна спекуляція, світова війна й т. п., але президент Гувер, розпочинаючи національну офензиву проти депресії, натякнув головно на моральні чинники, які заважали на депресію. Тому, визнаючи горючан пусити в рух переховувати по хатах гроші, він промовив в першу чергу до інтелектуальних цінностей в народі віру в себе самого, в свої сили, в його духовну та матеріальну спроможність вийти побідником з кожного важкого положення, а тимсамим і з теперішньої депресії.

Не тільки одна Америка є краєм, багатим у ріжні природні багатства. І тому природні багатства не заважали на тім, що Америка стала найбагатшою і найсильнішою державою в світі. Заважали, каже президент Гувер, дух американський.

Цей американський дух заважав і тепер, коли Америка має вийти побідно з теперішньої лихоліття. Американська традиція, яка довела край до могутності, не каже покладається на уряд, партію, чи поодинокі лідери, чи на якісь "чуда", що мають звідкись принести рятують. Бо дійсний рятують може прийти тільки від загалу, від народу, коли кожний громадянин напружить свій мозок, свою енергію й відвагу, коли кожний зусилляється в ідеалізм і розпочне боротьбу з лихом, маючи на увазі загальне добро, яке є зараз його власним добром і його власним рятують. Не поможе тут ніякий натиск, бо рішачимості в такій боротьбі є індивідуальна ініціатива, добра воля одних, свідомість і патріотичне почування. Коли їх нема, то ніяка влада, ніякі закони, ніякий провід нічого не відють.

Коли отже люди є захитані у вірі до свого уряду, проводу чи в можливості виходу з якогось положення, то в першу чергу треба привернути в народі віру в свої сили та піднести його відвагу до боротьби з економічним ворогом, як яким ти, тим. А позитивне треба свідомити кожного про те, що без індивідуальних змагань нема побіди загалу. Замало віри в побіду доброї справи, чи в силу народу. Бо треба вірити активно. Треба кожному щось зробити, щось доконати, щось віра могла дійсно здійснити. Так, наріз є жерелом могутньої сили, в яку треба кожному вірити, але ту віру треба попирати активністю.

Ягорин.

НАД БОГОМ-РІКОЮ

(Історичне оповідання).

Козак зрозумів, яка причина такої чудної породи. Він вгадав, що рятують його до арештувати. Видивився на дівчину і сказав:

— Спасибі тобі, дівчино, за щире порадку. Я посол і як зодій втікати не буду. Куди да-ве прийшов, туди й відійду. Бувай здорова!

Козак вишпор, пройшов світлицю, станув на ганку і попросив другого офіцера, став розбиратися. Тепер бачив троха інакше, як тоді, коли він

налядав був сюди. Танець його дав тав офіцера.

— Хочеш танцювати? спинавх був сюди. Танець його дав тав офіцера.

— Відхатку хочу — відповідала на ганку. Музики посу-

— Відхатку? Я чув, що ти сидів і на сходках ганку, замишавиш тут з нами пару діти. Шоби хто, а хати вишпор у козак галав підійти до Деял-ницьки музики, а боляч розсунулися. Під лівую батарею козак стояв Деялницький з ротмістром. Він нічав свав-бува з ротмістром, говорив до нього з досадою і вимуху-юючи руками.

Козак пробував проглатити-ся проміж офіцерів до сход-ків. Вони стояли плачима до нього і будували задіянені в ротанець кілька пар, не чуячи його просяби, шоби пропу-ляти хіба як тоді, коли б офіцери розсунулися.

РОМАН ДМОВСЬКИЙ ПРО ПРИЛУЧЕННЯ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ДО ПОЛЬЩІ

I.

Один з найбільших погро-мів, які Польки пережили — був погром по польським по-ставано в роках 1863 і 1864. В самих богах, а радше стуч-ках згинуло понад 8 тисяч По-ляків, біля тисячу сто повіс-ли, понад чотири тисячі пішли на каторгу, а 700 до арештан-ських рот.

Професор Божинський у своїх "Дзехх Польські в заре-с" вважає, що найбільшим у-даром для польськості була конфіскація 1,660 маєтностей дідичів в Королівстві поль-ським (то є в області, призна-ної за таке королівство віден-ським конгресом 1815 року), а 1,794 маєтностей на "Літве", (то є на Білій Русі й у за-східній Литві).

Конфісковано іменю земс-твості тим, котрі брали яку-небудь участь у повстанню. Маєтні ті роздавав російський уряд своїм генералам та до-стоїнникам, заслуженим при придушенню цього повстання. Уряд наказав в р. 1865 обок-польського походження набу-вати на "Русі" і "Літві" зем-ські посідости в дорозі купна, а слабше скомпромітовані По-ляки мусили до двох літ сво-ю добра продати та забиратися з краю. Польки підтягалися ти-сяч тяжке скомпромітованих Поляків вислано на Сибір та в далекі губернії європейської Росії.

Всю адміністрацію, ціле шкільництво зрощено, а гро-католицьку унію, що була доос на Хошмичні на Підляшшю таким знаменитим за-вом польонізації — (і то під верхнім московським правлі-нням) знесено остаточно в 1875 році. Немало помагали в тім російському урядови деякі наші гр.-кат. свяще-ники, котрі переселилися в Га-личину на Хошмичну.

Взагалі — погром був вели-чезний, а Божинський каже про те повстання, що через нього Королівство польське (російська займанщина) змар-нувало умовин народного роз-вою. Визначний польський письменник і революціонер Ёж (Міхковський) у своїй славіній брошури "Ржеч о об-

то є власне ітересне в ці-лі справі, що Польки, маючи навіть майже самостійне "Ко-ролівство польське", створене віденським конгресом в 1815 р., не спромоглися на знесення панщини, хоч вже францу-ський цар Наполеон, створю-ючи в р. 1807 т. з. "Варшав-ське Королівство", впрова-див там французський кодекс цивільний, що знеси панщи-ну. Він і хвалився, що має вели-ку сатишфакцію, знісши в Польщі невольництво.

Та нуста була його радисті! Шляхтя виходили, так шутки, шоби чинити даль-ше задержати, а навіть на со-й м ухвалила собі закон, що можна біти бумажу; очевидно — не шляхотне уродженц.

І мусіло прийти аж до тако-го скандалу, що доперва во-рог Польщі, російський цар, зніс панщину, котру муси-ли робити польські мужики на польських панів-дідичів.

То є — очевидно — польська ітерес-ність.

На ганку всі остовили, му-зиканти затихли, всі танцюючі пари в одній хвилі ступили, нечале в землю вкопали.

Зробив се свист. Тоді, що всім аж в ухах здавалося і не добру хвилю дали здоуи-до. Коли се всі лопили собі голову питанням, що се свис-ну і чого, ротмістр заревів: "Ловіть шпигуна! Коня за уз-дець! Застрільте його!"

Коли Бйгун вже не сумніва-вся, що ротмістр приказав за-держати його, він вихопив право рукою барієру гарку, свис-ну, махнув собою через ба-рієр в сад і... сів на коня.

Ким сам пробіг до нього, по-чувши свист. Сидячи вже на коня, козак справив його в сторону фіртки і потис. Кін рушив чвалом. По дорозі ко-зак вхопив спису, що все се стояв сперта од мблну. Як в тій хвилі ротмістр отямився і крикнув:

— Ловіть шпигуна!

Фіртка була зачинена. Офі-цер, що стояв на ганку, ви-бігав з пістолів. Ёх кулі не збили ніякої шкоди. Хіба тільки, що одна куля одній дідичі, між гістима Деялниць-кого прострїляла мизи в раме-ни, друга розбила одну лі-тарію.

Козак, же тоді, коли надїхав був сюди, бачив, що огорожа саду була бачна ніяк, що фіртка. Вачучи вже задека, що фіртка зачинена, він, уже вхопивши спису, авернув коня троха на бік, потис його і гун-нув щось над його вухами.

Ледви се сталося, кін вже був

по тім боці огорожі і гняв як вітер вперед.

За козком гукали рушниці, бо-ротмістр обсадив свої ку-щеві дорози за фірткою своїм райтарам. Си дороза шла ді-сом. Вже рано кін Бйгуна підткнув був од дерево, за-веле поперек дорозі. Те саме сталося і тепер. Кін упав і скинув їздця. Та в тій хвилі кін піднісся. Бйгун знов скочив на нього і знов гнав діля. Тепер поперек дорозі лежав буюковий злом, якого раніше не було. Ёх їздця, ні кін в тій гітмі не бачили сеї барид-кації. Кін знов підткнув і пе-рекнившись, скинув їздця.

Бурка Бйгуна зачепилася за я-кусь зломану галузь. В темні-сті козак не бачив, як вимота-ється. Нарешті увільнився, ви-гатаючи курс в рукаві і поли-шаючи бурку на галузі. Кін знов знов, здибав на свого пана. Та ледви козак, скочив-ши на коня, рушив: кін знов по-пався, пошійну кулею і со-бою привалив їздця. Прикази райтарі і козак опинив-ся в їх руках. Завелі його до двора.

Бйгун знов спокійно. Ним він мав докази, що дошка Де-ялницького і він сам не дали своєї згоди на зломання від-вічного звичаю і права, що посол є безпечний і між сво-їми ворогами. З отєї причини козак надїявся, що ротмістр не зараз справитися з ним так, як то бувало звичаєм Ляхів.

(Далі буде)

Очевидно річ, що серця польських мужиків переняли-ся чувством невисказаної владності до російського ко-рля, котрий виволов їх з поль-ської-панської неволі.

Однакож — коли і відсанули Польки дещо по погроми — то деморалізаційні бациль-ли в їх свідомості. Хруштво поширювалося, поствала велика сила, за-пашаєданий, а шляхтя, де-ліши могла, заявляла свою лояльність до російської влади.

Незадовго — поміж молод-шими поступовими елемен-тами повстав так званий "ро-звитинський" напрям.

Його прихильники звертали передовсім увагу на питання свідомості, на боротьбу зі стра-шним, отуманюючим поль-ського хлопа римським клери-калізмом — а цілком відби-рали на бік від мріи про са-мостійну Польщу.

Богате польське міштанство Африканці і т. і. бачили в зменшеній російській імперії запертий ринок збуту для своїх підприємств — тому також думка про відірвання від Росії була для нього ціл-ком чужою.

Отже лояльність супроти російського уряду була в тій класі свідомості, це більше як у шляхти — головною при-метою.

І в пруській займанщині за-панував взагалі подібний на-прям, але з інших причин.

Пруський уряд ще в р. 1823 зніс поступено панщину та надав селянам землю на влас-ність. І тому, як каже один польський історик:

"Народні і суспільні життя, незасаразоване як в інших займанщинах селянською кне-стю — могло собі шукати інші завдання і цілі", а вели-кий тамошний діля Карло Маршківський кинув кулю: "числим лише на себе самих!"

Познавшиши (від Пруса-ми) є отже властиво вітчиною так званої "органічної праці", котру аж з кінцем 60-тих ро-ків, по повстанським погроми, прийняли до своєї програми так звані краківські "Станчи-ми", за котрими пішли вже й інші.

Польські політики в Галич-ні перенесли, що їм було та-ки найвигідніше погодитися з австрійською династією, при-ректи й усеве можливе попер-ти в державній раді, а за те застерігти для себе майже не обмежене панування над Укра-їнами.

Свою відданість для австрій-ського престоло заявляв во-вони в ухвалі, адресованій до нього дня 13. жовтня 1866 р. В тій ухвалі містилася відома фраза: "Піши тобто, найсиль-ний пане, стоїми і стаць хе-ми".

Так отже повстала так звана польська "трудолюбивості", що зірвала з повстанськими мріями, з мріями про собор-ність і самостійність.

Ще раз підставили й Росії з Туреччиною в 1877 р. пробува-ли деякотрі Польки заложити в Галичині якусь "конфедера-цію", та "рожд народом", а ле-ско скоро сім маком. "Праца органічна" побидила на цілій ліній, а коли в Конгресієві в 80-тих роках і поставали які заговорни", то вони вже мали соціально-революційний ха-рактер. — Доперва 1886 р. по-ставали такі організації "Літа-ремінізм", котра в р. 1893 пе-реіменилася на "Лігу народо-ву", а в своїм статуті мала: "Визнання самостійності".

Духовним батьком цього но-вого самостійницького руху був Ян Поплавський, а його помічником Роман Дмовський, котрі зачав вивадити в 1895 році у Львові "Шпешогол-Виховальний".

Р. Дмовський відіграв вели-чезну роль в самостійницькій польській русі. Він стояв на становищі, що найбільше не-безпечним ворогом Польщі є не Росія, а Німеччина. Конгре-сієва в залузі з Росією має ве-

ліку, можливість розвою, зосіб-но на для свого проміску. Поль-ки стоять вийти культурно від Росії і не дають себе за-вистити, коли власне Німці є для Польків багато небезпе-чній.

Тому Дмовський був у році 1914 великим ворогом акції Пласудської в справі органі-зування польського хетівоу, бо той хетіво боровся по сто-рону Німеччини та Австрії проти Росії.

Таким осудженням на по-чатку війни в Кракові "на-чального комітету народове-го" під опікою Австрії виволо-Дмовський надзвичайно шкід-ливим для польської справи.

Він відлучав, що осередні держави не дадуть собі ради з такими величимами, як Росія, Франція й Англія, тимбільше, коли до них ще й Америка прилучилася. Він отже поста-вив про заложення в серпні 1917 р. "Комітету Народове-го Польщі" з осідком у Парижі та став його головою. До то-го комітету належав і граф Замойський, дідина дуже бо-гата, і він покинув давав гроші на потрібні кошти. Франція й Англія позичили тому комі-тету 225 тисяч франків мі-сячно.

Союзні держави (антанта) признали цей Комітет за поль-ське правительство та піддали під його управу організовану у Франції з полонених та до-вольових польської армію.

В тій уряд і ту армію при-знала антанта за своїх союзни-ків, а коли прийшло до миро-вих переговорів — то двох делегатів того комітету, як делегатів союзної з антантаю Польщі, також допустили до участі в нарадах і в рішеннях.

Між урядом варшавським під проводом Пласудського і Комітетом в Парижі була аполотична велика ворожнеча. Потім вони погодилися з со-бою і Пласудський признав делегатів його до союзної (ан-тантаю) конференції за де-легатів польської варшавської влади, а член поризького ко-мітету, Падеревський, приїхав до Варшави і став прем'єром польського міністерства.

Нещастям Українців було, що вони ще підчас війни не постаралися створити за гра-ницею — зосібна у нейтраль-ній Швайцарії — такої органі-зації, котра би представляла й боронила інтереси цілого українського народу незалеж-но від обох великих міждер-жавних організацій, що вели з собою ту "світову війну".

На "Загальній Українській Раді" в Відні поставлено було раз внесення, шоби вислати до Швайцарії кільках члєв, котрі там заступали би са-мостійну, незалежну від кон-тролюбудь сторони україн-ської політику, але в тій же хвилі нїхав на високочай-шій, посол Василько і внесен-ня перепало.

Факт є фактом, що Українці не мали підчас світової війни, а зосібна підчас її ліквідації, властиво ніякої загравничої репрезентації, особливих та-ко, котріб антанта не могла підозрівати, що вона є ко-муні, "штригою" осередніх дер-жав.

Сором-дідичинство: нарід не мав своєї заступництва там, де рішався доля народів, але зосібна заступства такого, ко-тре би "зосібна" ставили "на про" з "Польками" і котре моглоб антанта признати за "українське правительство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "Українське правитель-ство".

Вся енергія Р. Дмовського і його товаришів пішла в тому напрямі, шоби не допустити до Парижа ніяких звичайних дипломатичних представни-ків України, а єдиним заяв-шам між Мірового Конферен-ції України була тільки одна "Українська делегація", котра мала "

БАТЬКО ЯК ДОРАДНИК І ПРОВІДНИК ДИТИНИ

Коли говориться, що товариш дитини, перейде на справжнє заховання батька су- динню рівність. Такі родичі проти дитини повинні бути дивляться на дитину як на людину, а не на дитину, щоб дитина дину, що колись має бути ро- ма, давати виготовити не зуміла від них; а щоб вона ред ним зі своїми клопотами, спраді стала розуміння, тре- а цюно потім він має виясни- а, а підтримувати в її про- і життя та бути її провід- ником, то тут не даремно по- ставлено ці вимоги доброго батьківства в такому порядку. Коли відносини між батьком і дитиною такі, що дитина не має відваги підійти до батька та виготовити з того, що й знає на серці, то батько не має бути для неї висноде- жим життя та провідником, тому, що батьки цього не ро- димість, вони дають своїм ді- там так багато несподіваних рад, яких діти не слуха- ють. Коли батьки цього, щоб дитина слухала його планів, наслідки, проєкти, поради, то він повинен у першу чергу наслідати дати дитині виготи- нити, сказати свої думки, доцільності, плани й проєкти. Правда, є такі діти, які все докладають на поради інших людей, звичайно старших, ніколи не роблять своїх планів, і просто по привичці слухають поради. І правдою є, що, з одного боку, є такі діти, які ніколи не слухають поради в інших, а все спираються на свою плани й думки. Але до цих двох груп належать лише винятки. Велика більшість ді- тей, як узагалі люди, люблять би за своєю думкою, але рі- вночасно прислухуватися чужій поради. Цього стремління до вислухання чужої поради не треба підирати, коли йде про людей, які через свою мо- лодість або брак досвіду не мо- жуть як слід розв'язувати пи- тання життя. Тому батьки до- рож роблять, коли своїм за- кованням не будуть відирати дитини від себе, але будуть іскувати її прихильність і по- слах дитину наліжуватися че- рез натики на свою владу, а предмети дитини, коли, за- мислюючи підтримувати свою владу, кадеється натики на свою прихильність, прихильність і лю- бові. Коли батьки не зрозумі- ли натики на свою владу, то дитина дуже скоро по- бачить, що вони радять їй добре, що при допомозі бать- кової вона розв'язує питання сво- го життя краще, ніж би вона розв'язувала сама своїм розу- мом.

Натиск, який новітні вихов- ники кладуть на товариськість, певно не подобається багя- том батькам. Виховані стари- ми способами виховання, вони з природи ріди будуть тягнутися за тими способами, чим ба- чать, що ці способи не ос- гнувши намірених цілей. Означе- краєз, те, що старі способи виховання супроти старших людей не дали таких ви- слідів, яких бажали собі ви- ховники, повинні заставити цих старших людей бути тро- хи скромнішими у відношен- нях до дітей. Коли старші ві- ються в порядкованні своїх ді- тей, то не повинні підказати цілком перевернувшись в голо- ві відносини з пенною тер- мі, а людина, яка не вміє на- писати граматично добре речен- ня, доріг розв'язати свої вимоги. Коли "супроти" нас по- м'ялилися наші родичі, то правку вважає, "кравдою", і треба би й нам пропустити редакторсько- "диктатурою", коли деколи, що й ми можемо за таку відплату не лишатися помінятися супроти наших редакцій нічого іншого, а тільки- тий та що нам не треба за- пи подякувати такому допус- каті становища непоміжних вачеві за дальшу співпрацю з диктаторів, які всі знають на- го, певно, які всі розуми покла- дили треба слухати сіліно.

Родичі, які розуміли свої ти- на власні недолатки, свою власну дрібницю, і які справу добре невідомість розв'язувати ріш- передуками і провірами, вже питання, особисті й громад- ські, відірвали велику мудрість сьтв разів передумати і десяти- життя. Такі родичі певно не разів справити, а тоді луска- дужо те будить корог пред- ти в світ те, що має бути ду- чаєся, коли вороги тієї ду- чились, чи ми розділяємося. Бу- рідне слово. Вони нам пома- гатимуть, і ми цього не відмо- чим. 12 членців. Означе за- цінність. Також Союз Україн- ської інтенсивності і зацікав- лений принципами того, що одиниць доводило до того, що тишмию поважним ську православну церкву в члених, що кожні Джемейці та тепер приготов-

Посилання грошей за границю

Ви певно хочете саме тепер послати гроші до своїх рідних за границю. Позвольте нам їх переслати по найкращій ціні — почтово, кабелю або радлом. Ми можемо переслати гроші денебуль — до МАЛОГО МІСТОЧКА, як також і до ВЕЛИКИХ МІСТ — до якого- небудь краю у світі. Чи можемо вам стати на службу?

MANUFACTURERS TRUST COMPANY

Member New York Clearing House Association
Member Federal Reserve System

По українській мові в офісах установ:

1513 First Avenue, corner 79th Street, New York
122 Bowery, corner Grand Street, New York
111 Essex Street, near Delancey Street, New York

Як задержати свою роботу!

Удержуйте тіло в силі і здоров'я. Будьте чисті. Будьте щасливі. Будьте здорові. Думайте про свою роботу.

Пейн-Експелер*
Застосовувати до розподілення питань між — до успішної роботи і інтенсивності роботи — до задержки ринкової роботи.
ПЕІН-ЕКСПЕЛЕР, унікальний засіб, заснований на науковій роботі.
35 ц. і 70 ц. Продається в аптеках.
*Патентований в торговельно-промисловому відділі НКР.

З українського життя в Америці.

ДЖЕМЕЙКА, Л. АЙ., Н. П.

Наше життя.
Вже рік минає, як при по- мочі пані О. Лоточко, пре- сідательки Союзу Україн в Америці, зорганізовано в нас відділ, котрий мав на цілі організувати всіх жінок в Києві Кавіті й створити між ними відділ, бо в нас мож- личасті близько кількох жінок. Означе не всі зрозуміли шире бачення одиниць, котрі ані закла власної користі, ані особисті амбіції ширі бра- ло до праці, не зважаючи на перешкоди, чи на прикрі тяж- кі теперішні обставини життя. Праця й вже в протязі року дала гарні наслідки.

Та жаль лише, що трохи за- пізно береться до праці на- ше жіноцтво, бо такі жіночі ор- ганізації повинні були бути ще в 1917—1918 р., коли вони були би багато причинилися до будови української держави. Це є для нас наукою, щоби тепер бути пригтованими на випадок нової війни, котра не мине, а й котра нас повинна застати пригтованими.

В протязі одного року Со- юз Україн, в Джемейці, пе- реживав різні клопоти. Були випадки вороги тієї ду- чились, чи ми розділяємося. Бу- рідне слово. Вони нам пома- гатимуть, і ми цього не відмо- чим. 12 членців. Означе за- цінність. Також Союз Україн- ської інтенсивності і зацікав- лений принципами того, що одиниць доводило до того, що тишмию поважним ську православну церкву в члених, що кожні Джемейці та тепер приготов-

аємося, щоб організувати бов до того імені? І не диво, постійні відкрити вечерами, що вони навіть змінюють собі щоби тимчасим здобувати називаю, щоби цілком не мати більше знання. Кожда членця нічого спільного зі своїми буде повідомлена, коли який батьками.

Дехто представляє собі, що провадити з собою і не чле- ки, котрі мали б нагоду при- динятися нашої праці.

Ми віримо, що коли ми себе в першій мрі зрозуміємо тоді би себе взаємно зрозуміли, треба приходити на наші збо- ри, забави, відкрити і т. п. Де- рі для всіх зацікавлених і ми радо вітаємо всіх!

Ольга Цісик, членця С. У.

КВІНС КАНТІ, Л. АЙ., Н. П.

Заука Горожанських Клубів.

Дня 19 лютого загостив на звичайній зборі Укр. Ам. Горо- жанського Клубу в Озон Парк президент Союзу Горожан- ських клубів в стейті Нью- Йорк, громадянин Юліан Пав- чак, котрий обширно пояснив сьлу Горожанських Клубів. Колиб усі дотепер існуючі і ті, котрі організуються, при- ставали до Союзу, тоді числи- лись би з нами не тільки під- нас голосу, як слухали б на- го голосу ірландських клубів тут в Америці, коли вони зажадали вільної Ірландії. Члени пере- дискусували ту справу, а при голосуванні майже одного- лодно були за зауку. І так не- надійно цього вечера наш клуб змінивши ряди Стейтсто- во Союзу Горожанських Де- мократичних Клубів. Ми ві- римо, що при добрій волі од- ниці властє перепроводити важне діло для нас в Аме- ріці і для наших братів в Ст- рі Краю.

Горожанські Клуби в Аме- ріці повинні лунувати в стей- тові організації, а стейтові ор- гани зєднані разом і ство- рити один центральний уряд, котрий видавав би свій часо- пис, державсь демократичні засад, давав вказівки своїм клубам по цілій Америці, ви- слав лекторів по клубах, ко- трі освідомлювали би загати та впровадити духи любови до рідного краю. І сї остання то- чка є найважливіша, на котру на- ші лідери повинні звернути у- увагу, а коли це довершимо, то певно і ми наші в Амери- ці знайдемо український Де- Валера, котрий повстане за свій нарід.

Я не раз застановлювся над тим, що ставиться з горожан- ськими клубами в будучині, яка буде праця, який хосен для нас і наших дітей з тих клубів і який хосен буде з них для наших рідних братів в старому краю. І прийшов до переконання, що хосен з них дуже слабенький, бо брак національної свідомості. Діти наші нас не поважають тому, що, поперше, ми самі себе не поважаємо, а подруге, не по- важаємо українського імені, то як вони можуть мати лю-

З ЖІНОЧОГО РУХУ.

UKRAINIAN CIVIC CENTER ELECTION.

The Ukrainian Civic Center of New York City announces the election of officers for the ensu- ing year elected at the annual meeting held last Tuesday evening.

Katherine E. Shutock, Presi- dent; Minnie Tynetsky, Vice Presi- dent; Dorothy Dobush, Secre- tary; Helen Cholak, Treasurer; Mary Ann Bodnar, Publicity Chairman; Vera Machyovsky, Social Chairman; Dorothy Ma- chyovsky, Educational Chair- man.

The following members are to represent the club at the meet- ings of the Ukrainian National Women's League of America: May Lozinsky, Minnie Tynetsky, Mary Ann Bodnar, and at the Ukrainian Republican Club: Nal- lie Tynetsky, Sophie Lozinsky, Olga Rois.

At a business meeting held recently, arrangements for a local dance were discussed. The Club will hold a dance Sunday evening, March 13th, in the quarters of the Ukrainian Repu- blican Club, 46 St. Marks Pl., New York City. The Social Committee invites the Ukrainian youth to join us at this first public gathering of ours and help us to make it a success. The subscription will be 35 c.

The Club is also discussing several other principle topics of events which are of vital im- portance.

The members attended a civic lecture by the New York City Civic Center on February 20th and found it so interesting that they are anxiously awaiting the next one in March.

For the benefit of those girls that have missed our previous articles and in reply to letters addressed to our member Katherine E. Shutock, we wish to repeat the purpose of our Club:

We aim to gather together all Ukrainian girls and fur- ther our program in several fields of endeavor: the social, educational and civic work. We meet every Tuesday even- ing at 7:00 P. M. at 46 St. Marks Place, New York City. The fourth meeting of the month we have changed to Wednesday, when we attend the lectures.

We feel that the Ukrainian public is in full sympathy with our plans and we therefore re- quest their co-operation to the point where it will assist us to inform the girls of our program. We also invite all the young ladies around the age of 16 to 35 to join us at our open meet- ings. Should you care to know more about our work, you are invited to communicate with us, in care of our president at 3563 — 90th Street, Jackson Heights, Long Island, New York. Mary Ann Bodnar.

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА.

Дня 25 лютого помер Гри- горій Піндус, член братства св. Йосифа, від 273 У. Н. Союзу в Гуксон, Н. Й.

Покійний уродився дня 2 лютого 1870 р. в селі Гастра- ській, повіт Тернопіль, Засілля України. Прожив 62 роки. До Америки приїхав в 1909 р. По- мер по тижнів 10-місячний хо- робі. До У. Н. Союзу вступив Покійний в 1915 р. Був добрим і тихим членом та добрим У- країнцем. В 1925 р. був делега- том на конвенцію У. Н. Союзу.

Покійний предчував смерть і розпрошався з родиною і знайомими.

Похорон відбувсь 29 лютого з дому жалоби до української церкви, а звідти до богослу- ження на цвинтар.

Вінча йому напевно! Секретар 273 ст. У. Н. Союзу.

УВАГА! НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦІ! УВАГА! ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКР. НАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЬО ЙОРКУ

запродує усі національні організації, бенефитні організації, братства, сестринства, горожанські клуби міста Нью Йорку і околиці на

ЗБОРИ

В ЧЕТВЕР, ДНЯ 10-ГО БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1932 РОКУ в гдині 8-ї вечір

в УКР. НАР. ДОМІ, 217-219 Е. 6th St., NEW YORK, N. Y.

в справі зорганізації і створення ЮВІДЕНСЬКОГО КОМІТЕТУ для цілі зібрання 200-літнього ювілею уродив Ваннітово.

На цих зборах в. Василь Архипович заєсть звіт з дотеперішніх при- товань для встановлення свята Ваннітово.

Кожна укр. організація повинна бути заступлена в такому Конфед., а тому і заєсть кожної організації повинна явитися на зборах. Крім органі- зації просіть також українських бізнесменів прийти на ці збори. 35, 36 Конфед.

УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й. УВАГА! ЗАХОДОМ ТОВАРИШТВА ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В СУББОТУ, ДНЯ 12-ГО БЕРЕЗНЯ 1932 РОКУ (SATURDAY, MARCH 12, 1932)

GRAND BALL

UKRAINIAN NATIONAL HOME, 217-19 E. 6th St., NEW YORK, N. Y. COMMENCEMENT AT 7 P. M. 56.8 ADMISSION 50 c.

